Sport și teatru

Acum cîtva timp, formațiile artistice de amatori ale Fabricii de Rulmenți din Bîrlad — orchestra de muzică ușoară, cea de muzicuțe și mandoline, precum și orchestra de muzică populară — au prezentat la teatrul „Victor Ion Popa" din Bîrlad spectacolul „Excursie pe... note". Spectacolul s-a bucurat de un mare succes, în special comperajul făcînd deliciul publicului.

Citind aceste rînduri, mulți cititori se gîndesc, probabil, să ne... întrerupă, amintindu-ne că pagina de față se intitulează „Magazin sportiv" și nu „Magazin... artistic". Este adevărat. Dar știți cine a scris textul acestui spectacol? Apreciatul arbitru de fotbal Nicolae Rainea, șeful secției „Turnătoria" a Fabricii de Rulmenți din Bîrlad. Contribuția lui la succesul acestei manifestări artistice nu s-a oprit însă aici. Nicolae Rainea a fost, totodată, prezentatorul spectacolului și unul dintre... cîntăreții cei mai aplaudați.

MAGAZIN sportiv

ȘTIAȚI CĂ...

...prima ediție a Turului Franței s-a desfășurat în anul 1903? Traseul (fără etape de munte) a măsurat 2 428 de kilometri, împărțiți pe 6 etape. Media orară: 25 283 kilometri!

...scriitorul Ionel Teodoreanu a fost un pasionat al boxului? O lungă perioadă, autorul „Medelenilor" a îndeplinit și funcția de... arbitru de box, impunîndu-se ca atare cu prilejul campionatelor naționale desfășurate între 13 și 21 decembrie 1936 la Galați.

...la turneul de tenis de la Wimbledon a concurat și un jucător în etate de 43 de ani? Este vorba de americanul Vic Seixas, învingător în această competiție în 1953.

...în cadrul unui concurs internațional desfășurat la Tampere, cinci din cele șase încercări ale sulițașului finlandez Jorma Kinnunen au trecut de 80 de metri? O singură dată Kinnunen n-a ajuns la 80 de metri, aruncarea sa măsurînd 79,96 m!

...E.B.U. continuă să-l recunoască pe Cassius Clay drept campion mondial de box la toate categoriile? „El este de departe cel mai bun boxer din lume" — a declarat purtătorul de cuvînt al Uniunii boxului european.

...egalînd recordul mondial pe 100 metri, sprinterul cubanez Enrique Figuerola a stabilit totodată un nou record? El a realizat această performanță extraordinară la 29 de ani, vîrstă la care, în general, alergătorii de viteză își deapănă amintirile.

Epigrama, pe terenurile de sport

Lucrările de amenajare a bazei sportive de pe fostul hipodrom din Tg. Mureș au stagnat de mult.

La hipodrom, și pe potop
Merg caii-n trap sau în galop.
Numai lucrările pe el
Nu vor să meargă-n nici un fel.

Tribuna stadionului „Carpați" din Sinaia are scîndurile rupte de tot.

Sinaia, ca stațiune-alpină,
Rămîne „perlă carpatină".
Tribuna-n pragul dărîmării,
În schimb, e perla nepăsării.

Fostul teren sportiv piteștean din parcul „Argeș" a fost lăsat în părăsire.

Stadionul mititel
Nu ar fi ajuns așa
Dacă răsădeau pe el
Niște flori „Nu mă uita".

V. D. POPA

Pe concret

La cabana Cozia nu există nimic de mîncare.

De-ntrebi, fire mîncăcioasă,
— Pot să iau aici o masă?
Ceilalți toți te vor calma:
— Nu, că-i prinsă de podea!

Echipa de handbal „Mătasea roșie" din Cisnădie a folosit la meci pe jucătorul P. Horst, suspendat, pe carnetul altuia.

E-o dovadă, susțin unii
Ce la meci au asistat,
Că în urma sancțiunii
Jucătorul s-a... schimbat.

GH. ZANEA

Un dar de neprețuit

Marți dimineață am fost martorii unei scene emoționante. La maternitatea „Dr. Cantacuzino", maestrul sportului Gabriel Moiceanu primea un dar neprețuit: pe micuța Gabriela-Emiliana, în vîrstă de 8 zile... Amîndoi (mama și tata) priveau cu emoție „puiul de om". Tatăl s-a dovedit un bun cunoscător în felul cum trebuie ținut și... dădăcit un copil. Nici nu-i de mirare. Gabriela este a treia... moștenitoare. Așadar, Gabriel a avut timp să învețe „meseria de tată" în anii cînd Corina (9 ani) și Cătălin (4 ani) îi dădeau de... lucru. Martor la această scenă era și dr. Nicolae Văgîi, cel care și-a îndeplinit cu multă măiestrie atribuțiile medicale. Ați recunoscut cumva numele? Nici nu era greu. Dr. Nicolae Văgîi este fostul rugbist de la Știința București...

„Am asigurat „schimbul de ștafetă" în ciclism — ne spunea fericitul tată. Cătălin Moiceanu va face în acest sport și ceea ce n-am reușit eu. Mai greu este cu fetele. Lui Corina îi place patinajul. Să vedem spre ce va înclina Gabriela...".

Oricum, familia sportivilor Moiceanu s-a mărit simțitor. Și mai este încă timp!...

H. N.

Cîți fotbaliști sînt în Europa?

Potrivit unui raport publicat de U.E.F.A., în Europa sînt 10 968 740 de fotbaliști legitimați.

3 800 000 de jucători sînt în U.R.S.S. Urmează R. F. a Germaniei (2 300 000), Anglia (750 000), Olanda (578 000 !), Franța (517 000), Belgia și Cehoslovacia (330 000), Polonia (285 000), Iugoslavia (227 000), Italia (205 000).

Raportînd aceste date la numărul populației, în frunte se află Norvegia și Olanda, cu un fotbalist legitimat la 21 de oameni.

O altă cifră din acest raport: 180 000 de „cavaleri ai fluierului", cei mai mulți (30 193) în R.F. a Germaniei.

Poșta magazin

ȘTEFAN CAILESCU, BUCUREȘTI. „Dialogul" pe care ni l-ați trimis, cum singur mărturisiți, l-ați scris „din fugă". Vă sfătuim să ne trimiteți altul, după ce v-ați tras răsuflarea!

ARPAD VARDAI, COMUNA PRIBILEȘTI. — Ați pierdut: Bobby Charlton are 29 de ani. Este adevărat, însă, că pare mai mare — din cauza pleșuviei care îi dă tîrcoale.

CONSTANTIN RUJDIU, PLOIEȘTI. — Ați adunat notele obținute de jucătorii din categoria A în campionatul 1966—1967, și ați ajuns la următoarele medii: 1. Mihai Ionescu 7,80, 2. Nunweiller III 7,78, 3. Datcu 7,72, 4. Năftănăilă 7,58, 5. Iancu 7,56, 6. Barbu 7,42, 7. Gornea 7,40, 8. Mîndru 7.38, 9. Koszka 7,30, 10. Lupulescu 7,28 etc, etc. Ce păcat că în meciul cu Elveția n-a... promovat nici unul!

ȘTEFAN ZAHARIA, BUCUREȘTI. — 1) Rocky Marciano, fost campion mondial de box la toate categoriile, între anii 1952—1956, s-a retras din ring fără să fi cunoscut înfrîngerea. 2) Înainte să fi început... era Iolandei Ba-

laș, recordul nostru feminin la săritura în înălțime era deținut de orădeanca Irma Kiss, cu performanța de... 1.48 m. 3) Dumitru Dumitriu — Dumitriu III — care joacă la A.S.A. Tîrgu Mureș, a debutat ca fotbalist la Rapid, în echipa de pitici.

DICA IONESCU, BUCUREȘTI. Un „film" pentru Dinamo Bacău: **„Reîntoarcere din adîncuri".**

PAUL LEIBOVICI, DOROHOI. — 1) Sînteți un mare susținător al echipei Steaua și doriți să scoateți în relief faptul că atît anul acesta, cît și anul trecut, formația dv. a cucerit „Cupa României", înscriind 14 goluri și neprimind nici unul! Aveți o evidență tot atît de bună și a insucceselor fotbaliștilor de la Steaua ?... 2) Ludovic Sătmăreanu are 23 de ani. Înălțimea: 1,85 m. Greutatea: 83 kilograme.

T. POPOVICI, SIBIU. Regret, dar nu vă pot ajuta în rezolvarea controversei pe care o aveți cu un coleg de birou în legătură cu rezultatul meciului jucat în 1939, în... deschiderea întîlnirii de fotbal România — Anglia. În viitor, dacă țineți neapărat să vă contraziceți, alegeți un subiect mai ușor de verificat!

L. MARINESCU, ORAVIȚA. — Poșta ne-a adus cu întîrziere felicitările adresate echipei Rapid pentru cucerirea campionatului. După isprava de la Bacău, este cazul să vi le restituim, nu e așa?

MARIN POPA, BUCUREȘTI. — Eusebio s-a născut la 25 ianuarie 1942, în Mozambic. El are 1,74 m, la o greutate de 71 kilograme.

I. DOBOȘAN, REȘIȚA. — Nu sînteți crezut? Să vă vin în ajutor. În 1931 — înainte deci de a se introduce actualul sistem competițional — Reșița, prin echipa U.D.R., a cucerit campionatul țării la fotbal. Din echipa reșițeană făcea parte și Silviu Ploieșteanu. În 1954, fotbaliștii din Reșița aveau să înscrie în palmaresul lor o altă performanță de răsunet: cucerirea „Cupei României". În finală: 2—0 cu Dinamo București, prin golurile înscrise de Szelles.

AUREL NAUMESCU, PLOIEȘTI. — Dintre jucătorii de acum 3—4 decenii, cele mai multe selecționări în reprezentativa de fotbal a țării le-au avut: Bodola (48), Albu (42), Dobai (41), N. Covaci (35), Bürger (33), E. Vogl și Silviu Bindea (cîte 25).

NĂSTASE DAMIAN, GALAȚI. — Iată cum au fost marcate cele 5 goluri în finala campionatului mondial de fotbal din 1954: Min. 5: 1—0 pentru Unga-

ria. Min. 8: 2—0. Min. 10: 2—1. Min. 18: 2—2. Min. 84: 3—2 și victoria R. F. a Germaniei.

ION POȘTAȘU
ilustrații: N. CLAUDIU

O fotografie pe care Lazăr Sfera o păstrează cu multă plăcere: momentul în care căpitanul echipei noastre naționale (cel din dreapta) schimbă buchetele de flori și fanioanele cu căpitanul echipei Ungariei, dr. Saroși. Aceasta se întîmplă în 1939 pe stadionul A.N.E.F. (Republicii de azi).

Albumele lui Lazăr Sfera

Cînd fotbalul nostru de azi merge cum merge, nume ca cele ale lui Dobai, Baratki, Sfera, Albu, Mircea David sau Bodola capătă, parcă, dimensiuni noi, au o mai mare strălucire. Oamenii cu tîmplele încărunțite, cei ce cunosc fotbalul de „ieri" și de „azi", nici în ruptul capului nu vor să renunțe la formula devenită de acum clasică: **ce fotbal aveam!**

Oare așa să fie? Cu această întrebare pe buze, l-am căutat pe unul din „eroii" fotbalului de atunci, pe **Lazăr Sfera**, jucătorul și căpitanul echipei naționale din perioada anilor 1931—1941. Și, într-o seară, pe terasa casei din str. Timpului nr. 17 din București, am depănat amintirile marilor partide de atunci — interne și internaționale — care i-au făcut pe oameni să nu le uite așa de ușor, chiar să le regrete. Aveam în fața mea pe atleticul fundaș al Venusului, azi revizor contabil la Direcția generală a I.T.B. care, la 58 de ani, este de o vitalitate de invidiat. În fața noastră se aflau colecții de fotografii cu articole din ziarele vremii și 3—4 albume în care sînt aranjate cu migală sute de faze de joc, cu figuri de sportivi. Din acest prim contact, din modul cum Lazăr Sfera și-a păstrat „materialul documentar" (din care s-ar putea scrie o carte) îți dai seama de dragostea acestui om față de sportul cu balonul rotund, căruia i-a dedicat anii cei mai frumoși ai vieții.

— Nu știu dacă fotbalul de „ieri" era mai bun decît cel de azi. Poate că nu. Dar dragostea noastră față de acest sport era incomparabil mai mare ca a jucătorilor de azi. Jucam pe pietriș și zgură, nu aveam gazonul, ca un puf, de acum. Și acum am un semn la buză, în urma unei căzături pe „Venus". Iubeam însă mult fotbalul, și „micile zgîrieturi" nu le băgam în seamă. Nu neg talentele fotbalului din zilele noastre, dar din punct de vedere al dăruirii și pasiunii cred că pe un grafic imaginar media de atunci este incomparabilă cu cea de azi. Și, în plus, lumea duce acum dorul golului, ca să mai luăm un exemplu, pe cînd atunci șuturile de la 25 de metri ale lui Sepi, Bodola, Baratki sau Dobai nu... iertau. Erau infinit mai frumoase decît un dribling făcut la mijlocul terenului.

...Au trecut aproape 25 de ani de cînd Lazăr Sfera și-a pus ghetele în cui și totuși vorbește cu atîta pasiune, are în memorie încă vii meciurile pe care le-a susținut. Își amintește cu precizie primii pași pe maidanul mahalalei din Timișoara de unde s-au ridicat Vogl, Deheleanu, Wetzer, Cotormani, apoi la piticii și juniorii C.F.R.-ului, debutul în prima echipă a Politehnicii Timișoara (la 16 ani !), meciurile de la Universitatea Cluj, pe cînd era student la Academia Comercială. S-a oprit un moment, vrînd parcă să ne facă atenți că începe o nouă etapă, după care, pe o foaie de caiet, însemnă anul 1934. Este anul cînd a venit la Venus, echipa cu care a îmbrăcat de atîtea ori tricoul de campion. Activitatea fotbalistică a lui Lazăr Sfera din perioada 1931—1941 se confundă pe plan internațional cu cea a echipei naționale. Întoarcem filele albumelor și cu ajutorul unor fotografii de acum 25—30 de ani revedem meciurile cu Anglia, cu Iugoslavia, cu Bulgaria, cu Ungaria (în 1939: 1—1, la București), întîlnirile cu campioana lumii — Italia, cu Germania. Printre adversarii lui Sfera — nume sonore în fotbalul mondial: Foni, Meazza, Piola, Olivieri (Italia), dr. Saroși (Ungaria), Helmuth Schön, antrenorul de azi care a dus echipa R.F. a Germaniei în finala ultimului campionat mondial.

Cînd am adus vorba de meciurile din campionatul nostru gîndurile s-au îndreptat din nou spre marile derbiuri Venus—Rapid, spre finala „Cupei României" din 1940, al cărei cîștigător n-a putut fi desemnat decît după patru jocuri (trei cu prelungiri), adică după 450 de minute de luptă sportivă de neuitat.

Am stat în acea seară cîteva ceasuri în fața albumelor și colecțiilor de ziare depănînd cu Lazăr Sfera amintiri dragi. Am spicuit doar cîteva dintre ele. Cînd m-am hotărît să le pun pe hîrtie gîndurile îmi zburau spre tinerii fotbaliști de azi. Cîți dintre acești jucători își pregătesc cu atîta migală albumele pe care să le arate copiilor sau nepoților lor? Cîți dintre ei (mai ales cei din perioada aceasta) se vor lăuda cu rezultate ca cele obținute de echipa națională al cărei căpitan a fost Lazăr Sfera? Iată de ce înclinăm să le dăm dreptate celor ce spun: ce fotbal aveam!

Citind aceste rînduri, poate că actualii jucători vor găsi un imbold în exemplul lui Lazăr Sfera și al colegilor lui de generație.

CONSTANTIN ALEXE